

[Knud Hertling.]

er blevet opgivet. I de sidste mange år har både det ærede medlem hr. Rosing og jeg i vore taler her fra talerstolen understreget vigtigheden af, at så mange medlemmer af det høje ting som muligt får mulighed for at foretage rejser til Grønland. Når man skal behandle et lands problem, er det meget rart, at man selv har et personligt indtryk af forholdene i dette land. Vi havde således sat vor lid til finansudvalgets påtænkte besøg, idet det jo kan tænkes, at finansudvalgets medlemmer ville have opdaget det kolossale behov for ekstra boliger m. v. På dette område er vi også blevet skuffet. Men vi kan måske finde en glæde over, at finansudvalgets rejse til udviklingslandene har skabt den goodwill i den danske befolkning, der så klart kom til udtryk ved TV-høringen for nogle dage siden.

Jeg skal tilføje, at de grønlandske medlemmer af folketinget ønsker at stemme for finanslovsforslaget som helhed. Derimod vil vi stemme imod ændringsforslagene vedrørende Grønlandsbudgettet for derved at tilkendegive vor utilfredshed, og vi vil afholde os fra at stemme vedrørende andre ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne ved denne lejlighed koncentrere mig om nogle ganske få, korte bemærkninger, men først takke finansudvalget for det store, overordentlig store, ilsomme arbejde, der er udført igennem de sidste måneder, således at finansloven kan vedtages i rette tid.

Der er naturligvis sagt mange ting og stillet mange spørgsmål til ministrene, og de enkelte fagministre vil svare inden for deres område. Jeg skal kun gøre den ene bemærkning om besparelserne, at jeg synes, der lød ord, som om vi foretog nedskæringer i den bestående tilstand både beskæftigelsesmæssigt, med hensyn til sociale forhold, med hensyn til Grønlandsforhold osv., og så er sandheden jo ganske enkelt den, som enhver kan se af budgettet, som det bliver nu, at vi ikke foretager nogen nedskæring i den bestående tilstand, bortset fra nogle ganske enkelte områder, men at der i det store og hele i det kommende år vil blive flere beskæftigede i den danske stat og ved anlægsarbejder for den danske stat, end

der har været i det år, vi går ud af den 1. april. Det er sandheden. Det, der er spørgsmål om, er stigningstakten, det er, hvorvidt man skal lade anlægsudgifterne stige i det omfang, hvori det oprindeligt var budgetteret, eller man skal holde en smule igen på denne stigningstakt.

Jeg skal ikke i øvrigt komme ind på spørgsmålet om, hvorvidt det er billigt at spare, og hvorvidt man sparer noget ved at udskyde tingene. Enhver ved jo fra en økonomi, at der må være et vist forhold imellem de indtægter, der står til rådighed, og så de udgifter, man påtager sig, og er indtægterne ikke i overensstemmelse med de udgifter, man påtager sig, ja, så er man nødt til at foretage forskellige begrænsninger i disse udgifter, måske også foretage udskydelser af nogle af udgifterne.

Det er ikke mange dage siden, det er blevet bebrejdet denne regering, at vore skattelove er meget hårde, meget følelige for befolkningen, og det er jeg enig med oppositionen i, at de er. Men netop af den grund er det jo nødvendigt, at vi sørger for, at udgiftsstigningerne kan holdes inden for disse skattelove og holdes inden for dem på en sådan måde, at vi også er i stand til at skaffe det økonomiske grundlag for landets almindelige velfærd, så vi kan få renten ned og derigennem hjælpe med til at få beskæftigelsen frem i erhvervene uden for stats-tjenesten.

Der er stillet et par spørgsmål til mig, først vedrørende landbrugets momsbetaling, og hr. Ømann spurgte, om der var fortilfælde herfor. Jeg vil gerne sige, at der er ikke administrativt og af mig taget nogen som helst beslutning om, at landbrugets momsbetalinger skal udskydes. Betalingsfristen er ikke udskudt; den termin, det drejer sig om, er den 20. marts, og der opkræves strafrenter fra 1. marts for dem, der ikke har betalt til tiden. Der er derimod tale om, at man har fastsat tidspunktet for udpantning. Også her er det bragt frem i den version, at man har udskudt udpantning. Det er ikke tilfældet; der står ikke noget i loven, og der er ikke nogen administrativ praksis på dette område for, hvornår udpantning skal finde sted, det kan afgøres administrativt. Men jeg vil gerne give tingets medlemmer den oplysning, at ved betalingsfristens udløb havde langt den største